

тѣ солдати мѣжатъ да раскажатъ такъвъ родъ при-
мѣры, на кои-то тѣ были самички свидѣтели (видѣли
съ очи-те си), или за кои-то сѣ чѣвали отъ другари-
те си.

Слѣдѣюща слѣчай пріелъ нѣкоа знаменитость:
Норманско-то вейзаде, Капитанъ Франсда де Сивилъ,
въ возрастъ на 26 години, бѣше силно раненъ кога ски-
колили градъ Рѣана отъ Кралатъ Карла II-а;
той падналъ отъ табѣа-та въ транжтъ, гдѣ-то го
намѣрили піонери-те (шо ги зараватъ), тѣ го савлекли
и го фжрили въ гробатъ заедно съ други-те мер-
твецы, и ги по засыпали съ малко земла. Това сѣ слѣ-
чило въ 11 часа сѣтрина-та, а въ 6 и половина часа
вечеръ-та вѣрныатъ слѣга на Сивила, намѣрилъ го
сподаратъ си помеждѣ умрѣли-те тѣла, стровилъ го
и го занесалъ у тахъ си. На скоро послѣ това сѣ пока-
зали у Сивила нѣкои признацы на животатъ; обаче
безъ памать и мърдане лежалъ той още 5 денонощѣа
съ голѣма теплота, въ това време привзели градътъ
и непрѣтелатъ, като влезалъ въ Сивилска-та одаа,
фжрилъ колныатъ отъ пенджера-та на двора-та.
За счастіе че той падналъ на савраныа сметь (вѣк-
лѣкъ), дѣто и лежалъ три денонощѣа само по една
риза, дсрде не го намѣрилъ единъ отъ неговы-те род-
нины и го спасилъ. Тойзи Сивилъ сѣ родилъ съ несвы-
кновенъ начинъ: Майка мѣ като бѣше съ него непразна
умрала въ раждане то, и была зарована, а мжжтъ
й като си дошелъ отъ война-та, накаралъ да й разро-
ватъ гроба и да а извадатъ, а послѣ рекалъ да
а распоратъ и да извадатъ дѣте-то отъ вѣрематъ
й, кое-то сѣ и показало че е живо. Спередъ тѣа слѣча-